

Det er for alvor slut med at bryste sig af førertrøjen på ligestillingsområdet her i Danmark. I løbet af en årrække er vi sattet bagud i forhold til resten af Norden, og nu overhales vi også af lande som Letland og Litauen. I Eurostats nyeste rapport, »Et statistisk syn på mænds og kvinders liv i EU«, blev det slået fast, at det er gået grueligt ned ad bakke for Danmark; på nogle områder ligger vi blandt de tre dårligste lande i EU.

Letland og Litauen har henholdsvis 44 pct. og 38 pct. kvinder blandt erhvervsledere og chefer, hvorimod vi her i Danmark har mellem 15 og 20 pct. som mellemledere og kun 4 pct. i topledelse. Inden for EU har kun Cypern og Malta en lavere andel af kvinder blandt erhvervsledere end Danmark. Det er et meget kedeligt selskab at befinde sig i.

Vi må altså være mere ambitiøse på egne vegne. Det er pinligt, at vi ikke er kommet længere efter mange års kamp for ligestilling. Regeringens såkaldte ligestillingsindsats har været et tilbageskridt for ligestillingen.

Jeg mener, vi skal sætte større fokus på den ringe repræsentation af kvinder i erhvervslivets top og samtidig arbejde målrettet på at sikre en bedre sammenhæng mellem familie- og arbejdsliv. Det er vigtigt, at tidligere tiders gode resultater på ligestillingsområdet ikke bliver en sovepude. Vi skal generobre vores position som foregangsland på ligestillingsområdet, og det gør vi ikke med hænderne i skødet og flere pjecer.

Det er dog glædeligt, at der er en gruppe kvinder, der har fået bedre muligheder i løbet af de seneste år. Mangel på arbejdskraft har for alvor sat gang i initiativer til at få indvandrerkvinder i arbejde, og mange af dem, der er kommet i arbejde, klarer sig faktisk rigtig godt og det på trods af alle de barrierer, de skal overvinde, hvad angår sprogvanskeligheder, diskrimination, køn og kultur. Selv om det kan være svært at få indvandrerkvinder i arbejde, er det alt om at gøre i forhold til integrationen, og jeg er overbevist om, at når vi integrerer en mand på arbejdsmarkedet, har vi kun integreret én person, men hver gang vi integrerer en kvinde, har vi integreret en hel familie i Danmark.

Samtidig er indvandrerkvinder nogle af de alerdygtigste iværksættere. Hvad enten de kommer fra Somalia, Tyrkiet, Thailand, Vietnam, Iran eller en række arabiske lande, er kvinder de bedste til at skabe en stor omsætning og store overskud. F.eks. viser forskningsrapporter fra RUC, at tyrkiske kvinder er næsten dobbelt så

dygtige som tyrkiske mænd til at skabe overskud i deres forretninger, og de iranske kvinders forretninger omsætter for mere end dobbelt så meget som de iranske mænds.

Derfor undrer det desto mere, at et stort antal mandlige indvandrere af tyrkisk og pakistansk oprindelse mener, at mænd har mere ret til job end kvinder, hvis der ikke er plads til alle på arbejdsmarkedet. Sådanne holdninger er fuldstændig uacceptable og illustrerer et forældet kvindesyn, der ikke hører til i et moderne samfund som Danmark. At bo i Danmark forpligter; i Danmark har vi ligestilling, og det gælder også på arbejdsmarkedet. Derfor er det også vigtigt fortsat at udvikle indsatsen for at få flere indvandrerkvinder i arbejde, også selv om konjunkturerne ændrer sig. Det skal ikke kun være, når vi har brug for dem, men også når de har brug for os.

En anden gruppe kvinder, som også får bedre muligheder fremover, er dem, der handles til prostitution. Den nye handlingsplan til bekæmpelse af kvindehandel, som vi fik med i satspuljeforliget, er et godt skridt i den rigtige retning. Det glæder os meget, at regeringen indså, at det var nødvendigt, og den kovending, der kom i forbindelse med udvidelsen af beskyttelsesperioden til 100 dage for ofre for kvindehandel, er en stor sejr for oppositionen.

Det er nu afgørende for os, at den nye handlingsplan for bekæmpelse af menneskehandel også forbedrer indsatsen over for handel med børn, og at der bliver oprettet en national rapporteur til at overvåge udviklingen på området. Samtidig er det afgørende, at de gode erfaringer, der er gjort med det opsøgende arbejde i ngo'erne, videreføres, og at man via en udvidelse af politisamarbejdet gør en stor indsats for at fange bagmændene.

Status for dette års redegørelse/perspektiv- og handlingsplan må være, at der er nok så mange gode målsætninger, men vi har meget svært ved at se, hvordan ministeren vil nå dem.

Kl. 14.40

Erfaringerne viser, at regeringens hattedamepolitik ikke virker, og at kampagner ikke kan stå alene, og hvis man vil skabe reel ligestilling, så er det en fælles indsats, der skal til. Socialdemokraterne mener, at ligestilling er en fælles opgave og ikke den enkelte borgers eget ansvar.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Pernille Rosenkrantz-Theil. Undskyld, vi beder ordføreren om at blive stående.